Hukuk Bölümü 2013/395 E. , 2013/882 K.

- **ÇOCUK HAKKINDA KORUYUCU VE DESTEKLEYICI TEDBIR KARARI ALMAKLA GÖREVLI MAHKEMELERIN ADLI YARGI MAHKEMELERI OLDUĞUNDAN HAREKETLE, BU KONU ILE BAĞLANTILI VE ILIŞKILI OLAN UYUŞMAZLIĞA KONU ÇOCUĞUN YETIŞTIRME YURDUNDA KALDIĞININ VE BU DÖNEM IÇIN KORUMA KARARI VERILMESI GEREKTIĞININ TESPITI ISTEMIYLE AÇILAN DAVANIN ADLİ YARGI YERİNDE ÇÖZÜMLENMESI GEREKTIĞI**

  - UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAKKINDA KANUN (2247) Madde 19

"İçtihat Metni"

Davacı : Z.E.

Davalı : Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Genel Müdürlüğü

Vekili : Av. M.B.

O L A Y : Davacı 16.09.2011 günlü dilekçesinde; '' Ben Besni yetiştirme yurdunda 1991 yılında kaldığım halde hakkımda koruma kararı verilmemiştir. Bu nedenle yetiştirme yurdunda kalanların faydalandığı imkanlardan faydalanamadım. Halen de faydalanamamaktayım.

Benzer durumda olan arkadaşlar ekte sunduğum kararda olduğu gibi yetiştirme yurdunda kaldıklarını mahkeme aracılığıyla tespit ettirdikten sonra sunulan imkanlardan faydalanmışlardır.

Ben çeşitli defalar başvurduğum halde bu başvurularım hakkımda koruma kararı verilmediği için reddedilmiştir.

Son olarak ekte sunduğum yazıyı Adıyaman Valiliği aracılığıyla Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü'nden aldım. Ancak bu belge de geriye doğru koruma kararı veremedikleri için mahkemeye başvurmam gerektiği tarafıma bildirilmiştir.

Benim reşit olmadığım ve vasi, veli ve vekilimin olmadığı bir dönem için kurumun re'sen yapması gereken işlemi yapmamasından sorumlu tutulmam hukuka aykırıdır.

Bu nedenle hakkımda 11.03.1991 yılında 4 ay Besni Yetiştirme Yurdunda kaldığımın ve bu dönem için koruma kararı verilmesi gerektiğinin tespitine karar verilmesi gerekmektedir." demek suretiyle 11.03.1991 yılında 4 ay Besni Yetiştirme Yurdunda kaldığının tespitine, bu nedenle koruma kararı verilenlerin faydalandığı imkanlardan faydalanması gerektiğine karar verilmesi istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Adıyaman 2.Asliye Hukuk Mahkemesi: 08.12.2011 gün, E:2011/647, K:2011/806 sayı ile özetle, Davacının, davalı idarenin belli bir işlem yapması yönünde zorlayıcı bir hüküm kurulmasını istediğine göre, böyle bir uyuşmazlığın çözüm yerinin idari yargı yeri olduğundan bahisle 6100 Sayılı HMK'nun 114/1-c uyarınca davanın İdare Mahkemesi'nin görevine girmesi nedeniyle dava dilekçesinin reddine karar vermiş ve karar kesinleşmiştir.

Davacı 28.02.2012 günlü dilekçesinde; ''Ben Besni yetiştirme yurdunda 1991 yılında kaldığım halde hakkımda koruma kararı verilmemiştir. Bu nedenle yetiştirme yurdunda kalanların faydalandığı imkanlardan faydalanamadım. Halen de faydalanamamaktayım.

Benzer durumda olan arkadaşlar ekte sunduğum kararda olduğu gibi yetiştirme yurdunda kaldıklarını mahkeme aracılığıyla tespit ettirdikten sonra sunulan imkânlardan faydalanmışlardır.

Ben çeşitli defalar başvurduğum halde bu başvurularım hakkımda koruma kararı verilmediği için reddedilmiştir.

Son olarak ekte sunduğum yazıyı Adıyaman Valiliği, aracılığıyla Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü'nden aldım. Ancak bu belge de geriye doğru koruma kararı veremedikleri için mahkemeye başvurmam gerektiği tarafıma bildirilmiştir.

Benim reşit olmadığım ve vasi, veli ve vekilimin olmadığı bir dönme için kurumun re'sen yapması gereken işlemi yapmamasından sorumlu tutulmam hukuka aykırıdır.

Ben kaldığım sürece her ay aylık alıyordum. Kurumun her türlü imkânlarından faydalanıyordum.

Bu konuda Adıyaman 2. Asliye Hukuk Mahkemesi"nin 2011/647 E ve 2011/806 K sayılı dosyasıyla açtığım davada görevsizlik kararı verilmiştir. Bu kararda talep ettiğimiz haklarımızın idare mahkemesi aracılığıyla sağlanması gerekmektedir.

Bu nedenlerle hakkımda 11/3/1991 tarihinden itibaren 4 ay yetiştirme yurdunda kaldığımın ve bu dönem için koruma kararı verilmesi gerektiğinin tespitine karar verilmesi gerekmektedir." demek suretiyle 11.03.1991 tarihinden itibaren 4 ay Besni Yetiştirme Yurdunda kaldığının tespiti ile bu nedenle Koruma Kararı Verilmemesi işleminin iptaline, Koruma kararı verilenlerin faydalandığı imkânlardan faydalanması gerektiğine karar verilmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Şanlıurfa İdare Mahkemesi: 21.03.2012 gün, E:2012/584, K:2012/431 sayı ile özetle, davanın görüm ve çözümünde Ankara İdare Mahkemesi'nin yetkili olduğundan bahisle davanın yetki yönünden reddine, dosyanın yetkili Ankara İdare Mahkemesine gönderilmesine kara vermiştir.

Ankara 9.İdare Mahkemesi: 06.07.2012 gün, E:2012/991, K:2012/1121 sayı ile özetle, ''...davacının 11.03.1991 tarihinden itibaren 4 ay süreyle Adıyaman İli Besni İlçesi Yetiştirme Yurdunda kaldığının tespiti ile bu nedenle koruma kararı verilmemesi işleminin iptali istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmış olmakla, dava dilekçesinde dava konusu işlemin tarih ve sayısı ile tebliğ tarihinin belirtilmediği ve işlemin dava dosyasına ibraz edilmediği görüldüğünden, 2577 sayılı Yasanın yukarıda aktarılan 3.maddesine aykırı bir durum oluştuğu açıktır.

Öte yandan, davacının 11.03.1991 tarihinden itibaren 4 ay süreyle Adıyaman İli, Besni İlçesi Yetiştirme Yurdunda kaldığının tespiti isteminin de, 2577 sayılı Yasada öngörülmeyen bir şekilde, tespit ve idari işlem niteliğinde yargı kararı verilmesine yönelik bir isteme ilişkin olması nedeniyle dava dilekçesi bu yönüyle de 2577 sayılı Yasanın 3.maddesine aykırı olduğu görülmektedir." demek suretiyle, dava dilekçesinin reddine karar vermiştir.

Davacı 14.08.2012 günlü dilekçesinde; ''İptalini istediğimiz işlem Adıyaman Valiliği Erkek Yetiştirme Yurdu Müdürlüğü'nün

20.10.2012 tarih ve B.17.0.SÇE.4.02.09.152./417 sayı numaralı işlemidir.

Ben Besni yetiştirme yurdunda 1991 yılında kaldığım halde hakkımda koruma kararı verilmemiştir. Bu nedenle yetiştirme yurdunda kalanların faydalandığı imkanlardan faydalanamadım. Halen de faydalanamamaktayım.

Benzer durumda olan arkadaşlar yetiştirme yurdunda kaldıklarını mahkeme aracılığıyla tespit ettirdikten sonra sunulan imkânlardan faydalanmışlardır.

Ben çeşitli defalar başvurduğum halde bu başvurularım hakkımda koruma kararı verilmediği için reddedilmiştir.

Son olarak ekte sunduğum yazıyı Adıyaman Valiliği, aracılığıyla Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü'nden aldım. Ancak bu belge de geriye doğru koruma kararı veremedikleri için mahkemeye başvurmam gerektiği tarafıma bildirilmiştir.

Benim reşit olmadığım ve vasi, veli ve vekilimin olmadığı bir dönme için kurumun re'sen yapması gereken işlemi yapmamasından sorumlu tutulmam hukuka aykırıdır.

Ben kaldığım sürece her ay aylık alıyordum. Kurumun her türlü imkânlarından faydalanıyordum.

Bu konuda Adıyaman 2. Asliye Hukuk Mahkemesi"nin 2011/647 E ve 2011/806 K sayılı dosyasıyla açtığım davada görevsizlik kararı verilmiştir. Bu kararda talep ettiğimiz haklarımızın idare mahkemesi aracılığıyla sağlanması gerekmektedir.

Bu nedenlerle hakkımda 11/3/1991 tarihinden itibaren 4 ay yetiştirme yurdunda kaldığımın ve bu dönem için koruma kararı verilmesi gerektiğinin tespitine karar verilmesi gerekmektedir." demek suretiyle 11.03.1991 tarihinden itibaren 4 ay Besni Yetiştirme Yurdunda kaldığının tespiti ile bu nedenle Koruma Kararı Verilmemesi işlemi olan Adıyaman Valiliği Erkek Yetiştirme Yurdu Müdürlüğü'nün 20.10.2012 tarih ve B.17.0.SÇE.4.02.09.152./417 sayı numaralı işlemin iptaline, Koruma kararı verilenlerin faydalandığı imkânlardan faydalanması gerektiğine karar verilmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 9.İdare Mahkemesi: 07.09.2012 gün, E:2012/1335, K:2012/1251 sayı ile özetle, ''…davacı tarafından verilen yenileme dilekçesinde, 2577 sayılı Yasanın 3.maddesine aykırı olarak, işlem tarihinin sehven 20.10.2012 olarak belirtildiği, işlemin tebliğ tarihinin belirtilmediği ve işlemin dilekçe ekinde sunulmadığı, ayrıca, anılan karada, idari işlem niteliğinde yargı kararı verilemeyeceğinin belirtilmesine karşın, yenileme dilekçesinde bu hususa aykırı olarak yetiştirme yurdunda kaldığının tespiti ve koruma kararı verilenlerin faydalandığı haklardan faydalanmasına karar verilmesi istemine yer verildiği anlaşılmaktadır.

Bu itibarla, davacı tarafından, yukarıda belirtilen hususlara uygun olarak iki nüsha halinde düzenlenecek yenileme dilekçesiyle dava açılması, ayrıca, dava dilekçesinde, dava konusu olayla ilgili Adıyaman 2.Asliye Hukuk Mahkemesinde açılan davada verilen görevsizlik kararı üzerine bakılan davanın açıldığının belirtildiği görülmekle, davacı tarafından verilecek yenileme dilekçesinde, anılan kararın kesinleşme tarihinin belirtilmesi ve kararın dilekçe ekinde sunulması gerekmektedir." demek suretiyle, dava dilekçesinin reddine karar vermiştir.

Davacı 22.10.2012 günlü dilekçesinde; '' Benim hakkımdaki Adıyaman Valiliği Erkek Yetiştirme Yurdu Müdürlüğü'nün 20.10.2011 tarih ve B.17.0.SÇE.4.02.09.152./417 sayılı kararın iptalini talep ediyorum.

Ben Besni yetiştirme yurdunda 1991 yılında kaldığım halde hakkımda koruma kararı verilmemiştir. Bu nedenle yetiştirme yurdunda kalanların faydalandığı imkanlardan faydalanamadım. Benzer durumda olan arkadaşlar yetiştirme yurdunda kaldıklarını mahkeme aracılığıyla tespit ettirdikten sonra sunulan imkânlardan faydalanmışlardır. Ben çeşitli defalar başvurduğum halde bu başvurularım hakkımda koruma kararı verilmediği için reddedilmiştir. Son olarak ekte sunduğum yazıyı Adıyaman Valiliği aracılığıyla Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü'nden aldım. Ancak bu belge de geriye doğru koruma kararı veremedikleri için mahkemeye başvurmam gerektiği tarafıma bildirilmiştir. Benim reşit olmadığım ve vasi, veli ve vekilimin olmadığı bir dönme için kurumun re'sen yapması gereken işlemi yapmamasından sorumlu tutulmam hukuka aykırıdır. Ben kaldığım sürece her ay aylık alıyordum. Kurumun her türlü imkânlarından faydalanıyordum. Bu konuda Adıyaman 2. Asliye Hukuk Mahkemesi"nin 2011/647 E ve 2011/806 K sayılı dosyasıyla açtığım davada görevsizlik kararı verilmiştir. Bu kararda talep ettiğimiz haklarımızın idare mahkemesi aracılığıyla sağlanması gerekmektedir. Bu nedenlerle hakkımda 11/3/1991 tarihinden itibaren 4 ay yetiştirme yurdunda kaldığımın ve bu dönem için koruma kararı verilmesi gerektiğinin tespitine karar verilmesi gerekmektedir." demek suretiyle Adıyaman Valiliği Erkek Yetiştirme Yurdu Müdürlüğü'nün 20.10.2011 tarih ve B.17.0.SÇE.4.02.09.152./417 sayı numaralı işlemin iptali ile, 11.03.1991 tarihinden itibaren 4 ay Besni Yetiştirme Yurdunda kaldığının tespiti ve bu dönem için koruma kararı verilmesi gerektiğinin tespitine karar verilmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 9.İdare Mahkemesi: 22.11.2012 gün, E:2012/1717 sayı ile özetle, ''2828 Sosyal Hizmetler Kanununun 21. maddesinde, "Kurum, korunmaya, bakıma, yardıma muhtaç aile, çocuk, özürlü ve yaşlılar ile sosyal hizmetlere muhtaç diğer kişileri tespit ve incelemekle görevlidir. Bu kişilerin Kuruma duyurulmasında ve incelemeye ilişkin olarak Kurum ile işbirliğinde bulunulmasında mahalli mülki amirler, sağlık kuruluşları ve köy muhtarları ile genel kolluk kuvvetleri ve belediye zabıta memurları yükümlüdürler." hükmüne; aynı Kanunun 22. maddesinde de, "Korunmaya muhtaç çocukların reşit oluncaya kadar bu Kanun hükümlerine göre Kurumca kurulan sosyal hizmet kuruluşlarında bakılıp yetiştirilmeleri ve bir meslek sahibi edilmeleri hususundaki gerekli tedbir kararı yetkili ve görevli mahkemece alınır. Bu karar için gerekli belgeler Kurumca düzenlenir ve ilgili mahkemeye gönderilir. Haklarında derhal korunma tedbiri alınmasında zorunluluk görülen çocuklar mahkeme kararı alınıncaya kadar, bu Kanuna göre kurulmuş kuruluşlarda veya aile yanında mahalli mülki amirin onayı alınmak suretiyle bakım altına alınır." hükmüne yer verilmiştir.

Her ne kadar, Adıyaman 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin 08.12.2011 tarih ve E:2011/647, K:2011/806 sayılı kararında, davacının isteminin, davalı idarenin belli bir işlem yapması yönünde zorlayıcı bir hüküm kurulmasına yönelik olması nedeniyle davanın idare mahkemelerince çözümlenmesi gerektiğinden bahisle görevsizlik kararı verilmiş ise de, esas olarak davacı hakkında koruma kararı verilip verilmeyeceğinin tespitine ilişkin bulunan dava konusu uyuşmazlığın 2828 sayılı Kanunun yukarıda yer alan hükümleri uyarınca adli yargı yerince çözümlenmesi gerekmektedir." demek suretiyle 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Mustafa AYSAL, Bahri AYDOĞAN, Sıddık YILDIZ, Nurdane TOPUZ, Ayhan AKARSU ve Metin ULUKANLIGİL'in katılımlarıyla yapılan 4.6.2013 günlü toplantısında:

I- İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27.maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı yasa'nın 19.maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının, son görevsizlik kararını veren mahkemece, adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar

verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raporlör-Hakim Selim Şamil KAYNAK'ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Mehmet Ali GÜMÜŞ'ün davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, yetiştirme yurdunda kaldığı halde hakkında koruma kararı verilmediğinden yetiştirme yurdunda kalanların faydalandığı imkanlardan faydalanamadığı iddiasında bulunan davacının, 11.03.1991 tarihinden itibaren 4 ay Besni Yetiştirme Yurdunda kaldığının ve bu dönem için koruma kararı verilmesi gerektiğinin tespiti istemiyle açılmıştır.

Dosya kapsamında yapılan incelemede, Adıyaman Valiliği Erkek Yetiştirme Yurdu Müdürlüğünün 20.10.2011 gün, B.17.0.SÇE.4.02.09.152./417 sayı numaralı yazısında Z.E.'in, Valilik Makamının 11.03.1991 tarih ve 119 sayılı onayı ile yetiştirme yurduna geçici olarak yerleştirildiği, ancak 18 yaşını doldurduğunda koruma kararı alınmadan kuruluştan ilişiğinin kesildiğinin tespit edildiği belirtilmiştir.

2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu'nun Tespit ve İnceleme başlıklı 21.maddesinde; "Kurum, korunmaya, bakıma, yardıma muhtaç aile, çocuk, özürlü ve yaşlılar ile sosyal hizmetlere muhtaç diğer kişileri tespit ve incelemekle görevlidir.

Bu kişilerin Kuruma duyurulmasında ve incelemeye ilişkin olarak Kurum ile işbirliğinde bulunulmasında mahalli mülki amirler, sağlık kuruluşları ve köy muhtarları ile genel kolluk kuvvetleri ve belediye zabıta memurları yükümlüdürler."

Koruma Kararı başlıklı 22.maddesinde; "Korunmaya muhtaç çocukların reşit oluncaya kadar bu Kanun hükümlerine göre Kurumca kurulan sosyal hizmet kuruluşlarında bakılıp yetiştirilmeleri ve bir meslek sahibi edilmeleri hususundaki gerekli tedbir kararı yetkili ve görevli mahkemece alınır. Bu karar için gerekli belgeler Kurumca düzenlenir ve ilgili mahkemeye gönderilir.

Haklarında derhal korunma tedbiri alınmasında zorunluluk görülen çocuklar mahkeme kararı alınıncaya kadar, bu Kanuna göre kurulmuş kuruluşlarda veya aile yanında mahalli mülki amirin onayı alınmak suretiyle bakım altına alınır."

Korunma Kararının Süresi ve Kaldırılması başlıklı 24.maddesinde; "Korunma kararı genel olarak çocuk reşit olana kadar devam eder. Ancak bu karar, korunma kararına neden olan şartların ortadan kalkması halinde Kurum yetkililerinin önerisi üzerine mahkemece çocuk reşit olmadan önce kaldırılabileceği gibi reşit olduktan sonra da çocuğun rızası alınmak şartıyla devamı hususunda karar verilebilir. Reşit olduktan sonra korunma kararının devamı aşağıda belirtilen şartlara bağlıdır.

a) 18 yaşını tamamlamış olan korunmaya muhtaç çocuklardan;

1.Ortaöğrenime devam edenlerin 20 yaşına kadar,

2.Yükseköğrenime devam edenlerin 25 yaşına kadar korunma kararları uzatılabilir.

b) Öğrenime devam etmeyen 18 yaşını doldurmuş çocukların bir iş veya meslek sahibi edilerek kendi kendilerine yeterli olabilmelerinin sağlanması amacıyla 20 yaşına kadar korunma kararları uzatılabilir.

Bunlardan korunma kararı kalkmış; ancak tek başına yaşamını sürdüremeyecek durumda bulunan kız çocukları, Kurumca himaye olunur. Bu çocukların emek karşılığı iaşe, ibate ve harçlıkları Kurumca karşılanmak kaydıyla Kurum hizmetlerinde çalışmaları da sağlanabilir.

- Bedensel, zihinsel ve ruhsal özürleri nedeniyle sürekli bakıma muhtaç durumda bulunan ve çalışmaktan aciz olan Çocukların korunma kararı uzatılır.

Korunma kararı kalkan çocukların Kurumla ilişkilerinin devamı sağlanır. Bu çocuklara gerektiğinde imkanlar ölçüsünde Kurumca yardımcı olunur." hükümleri yer almaktadır.

10.08.2003 gün, 25195 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Türk Medeni Kanunun Velayet, Vesayet ve Miras Hükümlerinin Uygulanmasına İlişkin Tüzüğün 3.maddesi Çocuğun Korunması başlıklı olup, ilgili maddede; "Türk Medeni Kanununun 346 ve 347 nci maddelerinde belirtilen durumlarda hakim, çocuğun korunması için onun bir aile yanına veya bir kuruma yerleştirilmesine karar verebilir. Bu halde, 2828 sayılı Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Kanununun 22 nci maddesine göre ilgili mahkemeden korunma kararı alınır." hükmü yer almaktadır.

23.12.2006 gün, 26386 sayılı Çocuk Koruma Kanununa Göre Verilen Koruyucu Ve Destekleyici Tedbir Kararlarının Uygulanması Hakkında Yönetmeliğin Acil Korunma Kararı Alınması başlıklı 7.maddesinde; "Derhal korunma altına alınmasını gerektiren bir durumun varlığı halinde çocuk, sağlık kontrolü yaptırıldıktan sonra Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Çocuk Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından bakım ve gözetim altına alınır.

Acil korunma kararının alınması için Kurum tarafından çocuğun Kuruma geldiği tarihten itibaren en geç beş gün içinde çocuk hakimine müracaat edilir. Hakim tarafından, üç gün içinde talep hakkında karar verilir. Hakim, çocuğun bulunduğu yerin gizli tutulmasına ve gerektiğinde kişisel ilişkinin tesisine karar verebilir.

Acil korunma kararı alınıncaya kadar geçen sürede çocuk; Aile ve Sosyal Politikalar il müdürünün oluruna istinaden Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının hizmet modellerinden yararlandırılır.

Acil korunma kararı en fazla otuz günlük süre ile sınırlı olmak üzere verilebilir. Bu süre içinde Kurumca çocuk hakkında sosyal inceleme yapılır. Kurum, yaptığı inceleme sonucunda, tedbir kararı alınmasının gerekmediği sonucuna varırsa bu yöndeki görüşünü ve sağlayacağı hizmetleri hakime bildirir. Çocuğun, ailesine teslim edilip edilmeyeceğine veya uygun görülen başkaca bir tedbire hakim tarafından karar verilir.

Kurum, çocuk hakkında tedbir kararı alınması gerektiği sonucuna varırsa hakimden koruyucu ve destekleyici tedbir kararı verilmesini talep eder." hükmü yer almakta olup, ilgili kanun maddesinde koruma kararının çocuk hakimi tarafından alınacağı belirtilmiştir.

Koruyucu ve Destekleyici Tedbir Kararı Alınmasında Yetki ve Usul başlıklı 8.maddesinde de; "Çocuklar hakkında koruyucu ve destekleyici tedbir kararı; çocuğun anası, babası, vasisi, bakım ve gözetiminden sorumlu kimse, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Çocuk Hizmetleri Genel Müdürlüğü ve Cumhuriyet savcısının istemi üzerine veya re'sen çocuğun menfaatleri bakımından kendisinin, ana, baba, vasisi veya birlikte yaşadığı kimselerin bulunduğu yerdeki çocuk hakimince alınır.

Çocuk mahkemesi bulunmayan yerlerde, bu mahkeme kurulup göreve başlayıncaya kadar hakkında kovuşturma başlatılmış olanlar

hariç, korunma ihtiyacı olan çocuklar hakkında tedbir kararları, aile mahkemeleri kurulan yerler bakımından bu mahkemeler, kurulu bulunmayan yerler bakımından asliye hukuk mahkemelerince alınır. '' hükmü yer almakta olup, böylece çocuk hakkında tedbir kararı almakla görevli olan mahkemelerin yukarıda zikredilen adli yargı mahkemeleri olduğu açıkça ifade edilmiştir.

Yukarıda belirtilen yasal düzenlemeler ışığında, çocuk hakkında koruyucu ve destekleyici tedbir kararı almakla görevli mahkemelerin adli yargı mahkemeleri olduğundan hareketle, bu konu ile bağlantılı ve ilişkili olan uyuşmazlığa konu çocuğun yetiştirme yurdunda kaldığının ve bu dönem için koruma kararı verilmesi gerektiğinin tespiti istemiyle açılan davaya bakmakla görevli mahkemelerin de adli yargı mahkemeleri olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı görevli olduğundan Ankara 9. İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile, Adıyaman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 9. İdare Mahkemesinin, BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Adıyaman 2. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 08.12.2011 gün, E:2011/647, K:2011/806 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 4.6.2013 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.